

SALVADOR MATA, FARMACÈUTIC I VITICULTOR

Salvador Mata i Puig (Subirats, 1859 - Vilafranca del Penedès, 1933), va ser fill del tretzè propietari de **Can Mata del Racó de Sant Pau d'Ordal**. Va estudiar el batxillerat a **Vilafranca**. Membre d'una família pagesa es va decantar, però, per estudiar. Es va llicenciar l'any 1882 a la Facultat de Farmàcia, que ja es trobava a l'edifici de la nova Universitat de **Barcelona**.

No va perdre les seves arrels agràries i així el trobem l'any 1900 a la junta del **Centre Agrícola del Penedès**, entitat representativa dels propietaris agraris del territori. Tenia una farmàcia a **sant Pau d'Ordal** des de l'any 1903, però el seu interès per la vitivinicultura el va portar a realitzar el doctorat a la **Universidad Central de Madrid**, on obtingué el títol de doctor en Farmàcia l'any 1904, mitjançant la defensa d'un treball sobre les bondats dels vins per a la salut "*Estudio farmacológico del vino y preparación de vinos medicinales*".

La terra l'estirava més que la farmàcia, l'any 1906 es va fer càrrec de la direcció del **Centre Agrícola del Penedès**. Des d'allí va divulgar les seves pròpies experiències amb la varietat de raïm *ull de llebre* per anar-lo introduint al Penedès. Va escriure uns quants manuals tècnics per posar a l'abats dels viticultors les novetats del moment. Un parell dels seus treballs van ser premiats per l'**Institut Agrícola Català de Sant Isidre**, *Los adelantos modernos en vitivinicultura: cultivo de la vid y elaboración y mejora de los vinos. I Los vinos a gusto del consumidor: nuevos procedimientos para su obtención y conservación. La vid tempranillo y el vino de la Rioja*.

A partir de 1910 es va dedicar a l'activitat del catalanisme polític, sense abandonar el seu interès per la vinya. L'any 1925 va ser designat director del laboratori químic que la Diputació tenia a **Vilafranca**. Se'l pot recordar per les seves aportacions cara obtenir vins de qualitat.

(Hem consultat l'obra de Jaume Baltà, *Personatges de la ciència i la tecnologia al Penedès, segles XVIII-XXI*).